

6. Przy wymianie resorów, silnika trakcyjnego, mostów, silnika sprężarki, kół, bębnow hamulcowych i innych ciężkich zespołów powinno być zatrudnionych co najmniej dwóch pracowników.

7. Podczas pracy przy nastawniku nad kanałem przed drzwiczkami nastawnika należy ustawić pomost przenośny.

8. Przed przystąpieniem do prac przeglądowo-naprawczych trolejbusu należy sprawdzić, czy odbieraki są odłączone

od sieci, następnie z tyłu wozu umieścić tabliczkę ostrzegawczą z napisem „Nie podłączać odbieraków”.

9. Przed oddaniem wozu do eksploatacji należy sprawdzić izolację induktorem 1000-woltowym. Oporność izolacji nie powinna być mniejsza od 1,3 megaoma. Wóz, który wykaze oporność izolacji mniejszą od 1,3 megaoma, nie może być dopuszczony do ruchu.

141

ZARZĄDZENIE PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 19 marca 1959 r.

w sprawie zasad przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości, sposobu znakowania i formy graficznej znaku.

Na podstawie § 2 ust. 2 uchwały nr 426 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1958 r. w sprawie oznaczania wyrobów znakiem jakości (Monitor Polski Nr 97, poz. 531) zarządza się, co następuje:

§ 1. Każdy zakład produkcyjny (państwowy, spółdzielczy lub prywatny) może ubiegać się o przyznanie prawa oznaczania określonego wyrobu znakiem jakości. Z wnioskiem o przyznanie prawa do oznaczania określonego wyrobu lub grupy wyrobów znakiem jakości może za zgodą producenta wystąpić również instytucja lub organizacja, która jest odbiorcą tego wyrobu lub która jest powołana do jego oceny.

§ 2. 1. Znakiem jakości może być oznaczony wyrób:

- 1) który osiąga najwyższy poziom produkcji krajowej pod względem wartości użytkowej wyrobu, ekonomiczności, jego przydatności zgodnie z przeznaczeniem, bezpieczeństwa użytkowania, trwałości, nowoczesności konstrukcji, staranności wykonania i wykończenia, prostoty i łatwości obsługi i konserwacji oraz estetyki zarówno samego wyrobu, jak i jego opakowania,
- 2) którego charakter i technologia wykonania zapewniają w normalnych warunkach przechowywania jednolitą i wysoką jakość w chwili sprzedaży detalicznej i
- 3) którego warunki produkcji i kontrola fabryczna zapewniają produkcję zgodną z zatwierdzonym wzorem.

2. Znakiem jakości klasy specjalnej może być oznaczony wyrób, który spełnia warunki wymienione w ust. 1 i jednocześnie reprezentuje światową klasę jakości (wytrzymuje porównanie z analogicznymi wyrobami firm zagranicznych o ustalonej światowej marce).

§ 3. Za podstawę do oceny jakości wyrobu przyjmuje się:

- 1) najwyższe wymagania normy państwowej na dany wyrób oraz dodatkowe kryteria ustalone przez komisję rzeczoznawców,
- 2) kryteria ustalone przez komisję rzeczoznawców w przypadku, gdy na dany wyrób nie ma normy państwowej.

§ 4. Podstawą do przyznania znaku jakości jest orzeczenie komisji rzeczoznawców stwierdzające:

- 1) spełnienie warunków wymienionych w § 2,
- 2) dodatni wynik badań wzorca wyrobu co do zgodności z wymaganiami wymienionymi w § 3.

§ 5. Prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości przysądza Polski Komitet Normalizacyjny (Biuro Znak Jakości) lub upoważniona do tego przez Polski Komitet Normalizacyjny instytucja państwowa bądź organizacja społeczna.

§ 6. Prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości przysądza jest na okres 1 do 2 lat.

§ 7. Przyznawanie i używanie znaku jakości uwarunkowane jest wniesieniem przez ubiegającego się o prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości opłat:

- 1) opłaty za przeprowadzenie badania wzorca,
 - 2) opłaty za przyznanie prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości na czas określony,
 - 3) opłaty za kontrolę prawidłowości używania znaku.
- Wysokość opłat reguluje odrębne zarządzenie.

§ 8. Kontrolę prawidłowości stosowania znaku jakości wykonują Biuro Znak Jakości lub instytucje upoważnione przez Polski Komitet Normalizacyjny do nadawania znaku jakości.

§ 9. W razie stwierdzenia nieprawidłowości używania znaku, w szczególności:

- 1) wprowadzenia do obrotu wyrobu ze znakiem jakości, nie odpowiadającego ustalonym warunkom,
- 2) oznaczania wyrobu w sposób niezgodny z wytycznymi Polskiego Komitetu Normalizacyjnego,
- 3) uniemożliwienia przez producenta przeprowadzenia badań kontrolnych wyrobu,

— instytucja, która przyznała znak, cofnie prawo oznaczania wyrobów znakiem jakości.

§ 10. Wyroby, dla których producent otrzymał prawo do oznaczania znakiem jakości, należy oznaczać tym znakiem z zachowaniem następujących warunków:

- 1) znak jakości powinien być umieszczony bezpośrednio na wyrobie,
- 2) jeżeli wyroby sprzedawane są w stałym opakowaniu — znak jakości powinien być umieszczony również na opakowaniu,
- 3) wyjątkowo, gdy oznaczenie wyrobu w sposób określony w pkt 1 i 2 nie jest możliwe, znak jakości może być zamieszczony tylko na opakowaniu lub banderoli albo na etykietach trwale związanych z artykułem.

§ 11. Ustala się formę graficzną znaku dla wyrobów odpowiadających najwyższemu poziomowi produkcji krajowej we-

dług wzoru stanowiącego załącznik nr 1 oraz formę graficzną znaku dla wyrobów reprezentujących klasę światową według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 12. Technikę wykonania znaku (etykieta, nalepka, kalkomania, stempel itp.), jego wymiary oraz sposób jego przy-

Załącznik nr 1 do zarządzenia Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 19 marca 1959 r. (poz. 141).

twierdzenia określa się w zezwoleniu na oznaczanie wyrobu znakiem jakości.

§ 13. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego: *J. Wodzicki*

Załącznik nr 2 do zarządzenia Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 19 marca 1959 r. (poz. 141).

142

ZARZĄDZENIE PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 20 marca 1959 r.

w sprawie opłat związanych z uzyskaniem prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości.

Na podstawie § 12 ust. 2 uchwały nr 426 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1958 r. w sprawie oznaczania wyrobów znakiem jakości (Monitor Polski Nr 97, poz. 531) zarządza się, co następuje:

§ 1. Instytucja przyznająca prawo do oznaczania wyrobów znakiem jakości pobiera trzy rodzaje opłat:

- 1) opłatę za przeprowadzenie badania wzorca,
- 2) opłatę za przyznanie prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości,
- 3) opłatę za kontrolę prawidłowości używania znaku.

§ 2. Opłata za przeprowadzenie badania wzorca obejmuje:

- 1) koszty badań oraz oceny wzorca ustalone na podstawie bezpośrednich kosztów poniesionych przez jednostkę przyznającą znak jakości, a ponadto
- 2) opłatę w wysokości 80% kosztów określonych w pkt 1, lecz nie więcej niż 5.000 zł.

§ 3. Producent zgłaszając wniosek o przyznanie prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości wpłaca zaliczkę na poczet opłaty wymienionej w § 2 w wysokości określonej przez instytucję właściwą w danym wypadku do przyznawania tego prawa. Ostateczną wysokość tej opłaty ustala instytucja przyznająca prawo do oznaczania wyrobu znakiem ja-

kości po przeprowadzeniu badań wzorca.

§ 4. 1. Opłatę za przyznanie prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości pobiera się w wysokości zależnej od wartości planowanej produkcji rocznej.

2. Opłata za przyznanie prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości przy planowanej produkcji rocznej o wartości do 4 mln. zł wynosi 2.000.— zł, a powyżej 4 mln. zł — 0,05% od wartości produkcji, nie więcej jednak niż 50.000 zł.

3. Opłata pobierana jest przy udzielaniu zezwolenia na prawo do oznaczania wyrobu, a następnie co rok z góry.

§ 5. 1. Opłata za roczną kontrolę prawidłowości używania znaku obejmuje:

- 1) koszty bezpośrednie kontroli, badań i oceny wyników wraz z kosztami ewentualnego zakupu wyrobów, a ponadto
- 2) opłatę w wysokości 40% kosztów określonych w pkt 1, lecz nie wyższą niż 2.000 zł.

2. Opłatę za kontrolę prawidłowości używania znaku jakości uiszcza się łącznie z opłatą za przyznanie prawa do oznaczania wyrobów znakiem jakości.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego: *J. Wodzicki*

143

OBWIESZCZENIE POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 28 marca 1959 r.

w sprawie ogłoszenia ustanowionych przez Polski Komitet Normalizacyjny norm państwowych.

Na podstawie art. 13 ust. 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) w brzmieniu art. 10 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia

15 listopada 1956 r. (Dz. U. Nr 54, poz. 244) Polski Komitet Normalizacyjny podaje do wiadomości, co następuje: